

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଛିଅଉରିଶତମ

ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଅକ୍ରିମ ଜାଗରୁତି: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ଉଦ୍ଘୋଷନ

Jeff Pippenger

2024-04-06

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଗାଦିଏଲ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅକ୍ରିମ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରୁଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅକ୍ରିମ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାର ବୋଲି ପରିଚିତ। ଏହିପରି, ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଏହା ଚିହ୍ନିବାକୁ ଆସନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଏହି ବୁଝାପଡ଼ାରେ ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯେହି ମହାପରୀକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନିତ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୁଏ, ସେହିଟି ହେଉଛି ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ସେମାନେ ମୋହରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ସେମାନେ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କ ସମମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ନିରାଶା ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ସ୍ଵାଧୀନରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଛି।

ସେହି ଦର୍ଶନ, ଯେପରିକି ଦାନିଏଲ ଓ ଯିଶାୟା ଉଭୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମହିମାମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମମୁଖରେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ କରାଏ, ଏବଂ ଉଭୟେ ଧୂଳିସାତ୍ ହୋଇ ବିନମ୍ର ହୁଅନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯିଶାୟା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣନ୍ତି—ଇଶ୍ଵର ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହାକୁ ପଠାଇବେ—ଏବଂ ଯିଶାୟା ସ୍ଵଇଚ୍ଛାରେ ଆଗୁଆନ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସେ ଶୁଦ୍ଧାକୃତ ହୁଅନ୍ତି।

ତାହା ପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହାୟ ମୋର! କାରଣ ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲି; ଯେହେତୁ ମୁଁ ଅଶୁଦ୍ଧ ଓଠର ଜଣେ ମଣିଷ, ଏବଂ ମୁଁ ଅଶୁଦ୍ଧ ଓଠର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛି; କାରଣ ମୋର ଚକ୍ଷୁମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି। ତାହାପରେ ସେରାଫିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋର ପାଖକୁ ଉଡ଼ିଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ କ୍ଵଳତ ଅଙ୍ଗାର ଥିଲା, ଯାହାକି ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ଚିମଟାଦ୍ଵାରା ନେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ମୋର ମୁଖରେ ସ୍ପର୍ଶ କରାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହା ତୁମ ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛି; ଏବଂ ତୁମର ଅଧର୍ମ ଦୂର ହୋଇଗଲା, ତୁମର ପାପ ଶୁଦ୍ଧ କରାଗଲା। ପୁଣି ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ, ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ କିଏ ଯିବ? ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ଏଠାରେ ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ। ଯିଶାୟା ୬:୫-୮।

ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ବେଦୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା କ୍ଵଳତ ଅଙ୍ଗାର ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ସେ ଯାହାକୁ ନିହାରେ, ସେହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଦେଇଥିବା ଦର୍ପଣସଦୃଶ କାରଣକାରୀ ଦର୍ଶନକୁ ନିହାରିବା ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲେ। ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ଏମିତି ଜନଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ନେଇଯିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣ, କିନ୍ତୁ ବୁଝ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସ୍ଵପ୍ନ କର, ସେମାନଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିଦ୍ଵାରା ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନଦ୍ଵାରା ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ଵାରା ବୁଝିବେ, ଫେରିବେ, ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବେ। ଯିଶାୟା ୬:୯, ୧୦।

ଯେମାନେ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କୁ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ଯିଶାୟା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି, “କେତେଦିନ?”

ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ? ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ବାସିନ୍ଦା ହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ହେବ, ଏବଂ ଘରଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟ ହୀନ ହେବ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶୂନ୍ୟ ଓ ଉଜାଡ଼ ହେବ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ହଟାଇଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟରେ ମହା ପରିତ୍ୟାଗ ହେବ । ଯିଶାୟା ୨:୧୧, ୧୨ ।

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବିଷୟ ଯେ ଦେଶ, ସେହି ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର, ଯାହା “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଉଜାଡ଼” ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ରବିବାର ଆଇନର ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆଣି ଦିଆଯାଏ । ଦାନିଏଲ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ଏକଚାଳିଶତମ ପଦକୁ, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ଷୋହଳତମ ପଦ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପିତ କରାଯାଇଛି । ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ “ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ମହା ପରିତ୍ୟାଗ”କୁ “ଅନେକେ” ପଡ଼ିତ ହେଉଥିବାରୁପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ଯୀଶୁ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଇତିହାସକାଳରେ ଯେତେବେଳେ କ୍ରୁତକାରୀ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ଉପେକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କାନ ଓ ଆଖି ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯିଶାୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ରେସ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେଠାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ରେସ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାର କରାଯାଏ ।

ସେ ସେହି ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପରାଜିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଅମ୍ମୋନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରମୁଖମାନେ । ଦାନିଏଲ 11:41 ।

ଯିଶାୟା ଏବଂ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଲାଓଦିକୀୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଉପରେ ତୃତୀୟ ସ୍ତର ହେବାବେଳେ ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାନ୍ତି ।

ତାହାପରେ ମଣିଷଙ୍କ ସଦୃଶ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଜଣେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମୋତେ ସ୍ତର କଲେ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ପୁରୁଷ, ଭୟ କରନି; ତୁମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଅ, ହଁ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଅ । ସେ ମୋତେ ଏହିପରି କହିବା ପରେ, ମୁଁ ଶକ୍ତି ପାଇଲି, ଏବଂ କହିଲି, ମୋ ପ୍ରଭୁ କହୁଛି; କାରଣ ଆପଣ ମୋତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଛନ୍ତି । ଦାନିଏଲ 10:18, 19.

ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶରେ ମୀଖାଏଲ ଅବତରଣ କଲେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ବୁଝିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲେ । ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସଶ୍ରେ ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ସେ ଦେଇଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଶ୍ରେ ନିୟମ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନସମୂହ ଛାପିତ ହେବ ।

ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, “ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ନିବାସୀହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ନହୋଇଯିବ, ଘରଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷହୀନ ନହୋଇଯିବ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥଳ ନହୋଇଯିବ; ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ସରାଇ ନଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବିପ୍ଳବ ପରିତ୍ୟାଗ ନଘଟିବ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତାହାରେ ଦଶମାଂଶ ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ; ଏବଂ ସେହିଟି ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ, ଏବଂ ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ଯେପରି ଟେଲଗଛ ଓ ଓକଗଛ, ଯାହାମାନଙ୍କର ପତ୍ର ଝରିଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସାର ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ, ସେହିପରି ପବିତ୍ର ବୀଜ ହିଁ ତାହାର ସାରଭୂତ ଅଂଶ ହେବ ।” ଯିଶାୟା 6:11-13 ।

ଯେତେବେଳେ “ଦେଶର ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ” ହେବ (ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ), ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ “ଦଶମାଂଶ” ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହାର “ସାରଭୂ” ହେଉଛି “ପବିତ୍ର ବୀଜ ।” “ଦଶମାଂଶ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ମୂଳ ଅର୍ଥ “ଦଶମଭାଗ” ଅଟେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ “ଦଶମଭାଗ” ଥିବେ, ଯେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ “ଫେରିଆସିଛନ୍ତି ।”

ଭୂମିର ସମସ୍ତ ଦଶମାଂଶ—ସେଥି ଭୂମିର ବିଆରୁ ହେଉ କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷ ର ଫଳରୁ—ସଦାପ୍ର ଭୁକ୍ତ ର; ଏହା ସଦାପ୍ର ଭୁକ୍ତ ପାଇଁ ପବିତ୍ର । ଯଦି କୌଣସି ମଣିଷ ନିଜ ଦଶମାଂଶର କିଛି ଅଂଶ ଛୁଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହେ, ତେବେ ସେ ତାହା ସହ ତାହାର ପଞ୍ଚ ମାଂଶ ଯୋଗ କରିବ । ଏବଂ ଗୋଧନର ଦଶମାଂଶ କିମ୍ବା ଛେଳି-ମେଷ ପାଳର ଦଶମାଂଶ ବିଷୟରେ—ଯାହା କିଛି ଗଣନାର ଲାଠି ତଳେ ଯାଏ—ତାହାର ଦଶମ ଅଂଶ ସଦାପ୍ର ଭୁକ୍ତ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବ । ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 27:30-32.

ଯେ “ଦଶମାଂଶ” “ଫେରି ଆସେ”, ସେହିଟି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର, ଏବଂ ସେହିଟି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଂଶ ।

କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଂଶ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ; ଯାକୁବ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଭାଗ । ବ୍ୟବସ୍ଥାବିବରଣ 32:9 ।

ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ଯେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ପାଇଥିବା ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାଭଙ୍ଗକୁ ସହିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯଦି ଫେରିଆସନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ମୁଖପାତ୍ର ହେବେ ।

ତୁମର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଲି, ଏବଂ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କଲି; ଏବଂ ତୁମର ବାକ୍ୟ ମୋର ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ହେଲା; କାରଣ, ହେ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମର ନାମରେ ଆହ୍ୱାନିତ । ମୁଁ ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସିଲି ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆନନ୍ଦ କଲି ନାହିଁ; ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଲି, କାରଣ ତୁମର ହାତ ମୋର ଉପରେ ଥିଲା; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛ । ମୋର ବେଦନା କାହିଁକି ଚିରସ୍ଥାୟୀ, ଏବଂ ମୋର ଘାଏ କାହିଁକି ଅନାରୋଗ୍ୟ, ଯାହା ଆରୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ? ତୁମେ କି ନିଶ୍ଚୟେ ମୋ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପରି, ଏବଂ ବିଫଳ ହେଉଥିବା ଜଳସ୍ରୋତ ପରି ହେବ? ଏହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଫେରିଆସ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ପୃଥକ କର, ତେବେ ତୁମେ ମୋର ମୁଖସ୍ଵରୂପ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସୁଛୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଜନଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଘେରାଯାଇଥିବା ପିତଳ ପ୍ରାଚୀର ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେବେ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଅଛି, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ବୁଝାମଣାଙ୍କ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ଏବଂ ଭୟଙ୍କରମାନଙ୍କ ହାତରୁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତିଦାନ କରିବି । ଯିରିମିୟା 15:16-21.

ଯିଶାୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଫେରିଆସୁଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ବା ଦଶମାଂଶ ଭକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଭକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା । ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ ଥିଲେ ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖ ହେବେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯାହା ମୋକ୍ଷ ଖୋଜୁଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା । ଯିରିମିୟା “ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭା”ରେ ବସିନଥିଲେ, କାରଣ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି, ସେ ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ, “ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭା” ପଳାଇଗଲା । ଯିରିମିୟା ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି, କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ଏପ୍ରିଲ 19, 1844ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜୁଲାଇ 18, 2020କୁ ଘଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ଯିରିମିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଥିଲା ଯେ ସେ ଯଦି “ଫେରିବେ,” ତେବେ, ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅନୁକ୍ରେମରେ, “ଦଶମାଂଶ” “ଫେରେ ।”

ଯଦି ଯିରିମିୟା “ଫେରି ଆସନ୍ତି,” ତେବେ ସେ ଯିଶାୟାଙ୍କ “ଦଶମାଂଶ”ର ଅଂଶ, ଯାହା ପବିତ୍ର, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଂଶ, ଯାହାଙ୍କ “ସ୍ଵରୂପ” ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଇଦ୍ରୀ ଶବ୍ଦ “ସ୍ଵରୂପ”ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ସ୍ଵୟ, ଏବଂ “ସ୍ଵୟ”ରେ ପରିଣତ କରାଯିବା, ଫିଲାଦେଲଫିଆବାସୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ ।

ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋର ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ସ୍ଵୟ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ନାମ, ଏବଂ ମୋର ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ନଗରର ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମର ନାମ, ଯାହା ମୋର ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ପକ୍ଷ ରୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରେ, ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବି । ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆମ୍ । ମଣ୍ଡ ଲୀମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ର କାଶିତ

ବାକ୍ୟ ୩:୧୨, ୧୩।

“ସ୍ତମ୍ଭ” ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର “ସାରତତ୍ତ୍ୱ,” ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି “ସ୍ତମ୍ଭ” ଯିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି।

“ଏହି ନିରୁସ୍ତାହର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି, ଯାହା ମୋର ମନ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା। ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲି, ଯାହା ପାଖକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଭିଡ଼ କରି ଯାଉଥିଲେ। ସମୟର ଅବସ୍ଥାନ ହେବାବେଳେ କେବଳ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ, ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ। ବାହାରେ ରହିଯାଇଥିବା ସମସ୍ତେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନଷ୍ଟ ହେବେ। ବାହାରେ ଥିବା ଜନସମୂହ, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ, ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ ଓ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହୁଥିଲେ ଯେ ନିରାପତ୍ତିର ଏହି ଯୋଜନା ଏକ ଚତୁର ଠକେଇ, ବାସ୍ତବରେ ଏଡ଼ାଇବାପାଇଁ କୌଣସି ବିପଦ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି କେହିଙ୍କୁ ଧରି ରଖୁଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀରଭିତରକୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ।”

“ଉପହାସିତ ହେବି ବୋଲି ଭୟ କରି, ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ ଲୋକସମୂହାୟ ଛିତରିଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କିମ୍ବା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲକ୍ଷିତ ଭାବେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅପେକ୍ଷା କରିବା ହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ହେବ। କିନ୍ତୁ ଲୋକସଂଖ୍ୟା କମିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ବଢ଼ୁଥିଲା, ଏବଂ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଭୟ କରି, ମୁଁ ହିରାଦ୍ୱାରରେ ଘର ଛାଡ଼ି ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଠେଲିଠେଲି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲି। ମନ୍ଦିରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ମୋତେ ଘେରି ରହିଥିବା ଜନସମୂହକୁ ମୁଁ ନ ଧ୍ୟାନ ଦେଲି, ନାହିଁ ତାହାର କିଛି ଚିନ୍ତା କଲି। ଭବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାପାଇଁ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହି ବିଶାଳ ମନ୍ଦିରଟି ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରାଟ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଭରସା କରି ବଣ୍ଟାୟମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାରେ ଗୋଟିଏ ମେଷଣାବକ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଓ ରକ୍ତାକ୍ତ ଥିଲା। ଆମେ ଯେମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲୁ, ଆମ ପାଇଁ ଯେ ଏହି ମେଷଣାବକଟି ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥି ମନେହୁଏ ଆମେ ଜାଣୁଥିଲୁ। ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆସି ନିଜ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା।”

“ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଲ୍ପ ଦୂରରେ ଉଚ୍ଚ ଆସନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ଯାହାର ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏକ ସମୂହ ବସିଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକ ତାଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେଉଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ କୃତଜ୍ଞତାର ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ, ଯାହା ଦୂତମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ପରି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା। ଏମାନେ ସେମାନେ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିଲେ, ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, କ୍ଷମା ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଆନନ୍ଦମୟ ଘଟଣାର ହର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ।”

“ମୁଁ ଭବନର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଏକ ଭୟ ମୋତେ ଆବରଣ କଲା, ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମୋତେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଏକ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ଉଭବିତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନେ କଲି ଯେ ମୋତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣୀନ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ତମ୍ଭଟିକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗେଇଯାଉଥିଲି; ସେତେବେଳେ ଏକ ତୃତୀୟ ନି ହେଲା, ମନ୍ଦିର କମ୍ପିତ ହେଲା, ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସର ଧ୍ୱନି ଉଠିଲା, ଏକ ଭୟାନକ ପ୍ରଭା ଭବନକୁ ଆଲୋକିତ କଲା, ଏବଂ ପରେ ସବୁକିଛି ଘନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଛାଦିତ ହେଲା। ସେହି ଆନନ୍ଦିତ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରଭା ସହିତ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ରାତ୍ରିର ନିରବ ଭୟାବହତାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାକୀ ରହିଗଲି। ମୁଁ ମାନସିକ ଯତ୍ନଶାରେ ଜାଗିଉଠିଲି, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ବୋଲି ନିଜକୁ କଷ୍ଟକରଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇପାରୁଥିଲି। ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋତେ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କେବେବି ଫେରିଆସିବେ ନାହିଁ।” Testimonies, volume 1, 27.

ଯେ “ସ୍ତମ୍ଭ ବ୍ୟ” ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସୁଥିବା ଦର୍ଶନାଂଶର ଭିତରେ ଅଛି, ସେହିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା “ସ୍ତମ୍ଭ” ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ସେହି କାରଣକାରୀ ଦର୍ଶନରେ ମେଷଣାବକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଯିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ମେଷଣାବକ ହିଁ “ସ୍ତମ୍ଭ” ଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ସେହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିବାବେଳେ, ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ; ଏବଂ ସେହିପରି ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦଶମାଂଶର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ “ଦ୍ର ବ୍ୟ” (ସ୍ତ ୧୫) ଅଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞ ଦ୍ର ।ରା ସେହି ଦ୍ର ବ୍ୟ କୁ “ଭକ୍ଷ ଶ” କରାଯିବାକୁ ଅଛି। ଯେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦ୍ର ବ୍ୟ କୁ ଭକ୍ଷ ଶ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଇଶ୍ଵ ରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ, ଯେମାନେ ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ ଉଡ଼େ ।ଲିତ ହୋଇଥିବା ପତାକାର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଦେଶରେ ମହାନ ପରିତ୍ୟାଗ ଘଟେ। “ପବିତ୍ର ବୀଜ,” ଯାହା ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ର ବ୍ୟ, ସେହିଏ ସୃଷ୍ଟିର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ।ପନାରୁ ବଳିଦିଆଯାଇଥିବା ମେଷଶାବକ ଅଟନ୍ତି ।

ଯେ ଦଶମାଂଶ ଲୋକେ ପଛକୁ ଫେରିବେ, ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଯେତେବେଳେ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଫିଲାଇଭେଲଫିଆ ଓ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କର ପୃଥକ୍ପୃଥକ୍ ଅନୁକ୍ରମିକ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯିବ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅନେକେ ପଡିତ ହେବେ। ଯେମାନେ ପଡିତ ହେବେ, ସେମାନେ ବୁଝିନଥିବା ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଭୟଙ୍କରଜନଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ।

ଏହିପରି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ବାବିଲର ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ରେଜ୍ଞରଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ଵାରା ମିଶରର ଜନସମୂହକୁ ମଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ କରିବି। ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜା, ଯେମାନେ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଙ୍କର, ସେମାନେ ଦେଶକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆଣିତ ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ତଳଧାର ଖୋଲିବେ, ଓ ଦେଶକୁ ନିହତମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ। ଏବଂ ମୁଁ ନଦୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଷ୍କ କରିଦେବି, ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଶକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେବି; ଏବଂ ପରଦେଶୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ଵାରା ମୁଁ ଦେଶକୁ ଓ ତାହାର ଭିତରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସବୁକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି: ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା କହିଅଛି। Isaiah 30:10-12.

“ଜାତିମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର” ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ଅଟେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେଉଥିବା ପତାକାଧାରୀମାନେ ମୂର୍ଖ, କିମ୍ବା ଦୁଷ୍ଟ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ହାତରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ “ଜାତିମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର”ଙ୍କର ହାତରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରାଯାନ୍ତି। ଏଠାରେ ଆମେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେହିଟା ହେଲା—ଯିଶାୟ, ଦାନିଏଲ, ଯିରିମିୟ, ଯିହିଜ୍ଞେଲ, ଏବଂ ଯୋହନ—ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୨୦୨୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୮ର ନିରାଶାରୁ ଫେରି ଆସୁଥିବା ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ସଶକ୍ତିକରଣର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିଏଲଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ହିଲେକଲ ନଦୀ କୂଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଦର୍ଶନରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀମୟ ବାକ୍ୟର ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାହ୍ୟ ଉଭୟ ଦର୍ଶନ ବୁଝିବାକୁ ସମର୍ଥ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରାଯାଏ।

ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟର ସନ୍ଦେଶଟି ଦଶମ ପଦରେ ଥିବା ମୁଣ୍ଡ, କିମ୍ବା “ଦୁର୍ଗ,” ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀମୂଳକ ପରିଭାଷା ସହିତ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି; ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଚ୍ଚିନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ୟୁକ୍ରେନ୍ ୟୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ମୁଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ସେହି କୁଞ୍ଜର ଏକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ଏକ ବାହ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ୟୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ ସେହି ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ମୁଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀର ବିଷୟ ହୋଇଉଠେ। ରୁଷିଆ ଭାବେ ଦୁର୍ଗ କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ତୃତୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନେଇଯାଏ; ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ IIIର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେପରି ପନିଅମ୍ନର ୟୁଦ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ପନ୍ଦରମ ପଦରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି।

ଷୋଳମ ପଦଟି ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ 2014 ଠାରୁ, ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ରେନୀୟ ୟୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ଵାଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ମୋହରାଜ୍ଞ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରାଯାଏ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଗାନ୍ଧିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରେ, କିମ୍ବା ମୋହରାଜ୍ଞିତ କରେ। ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁକିଛିକୁ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା। ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀ ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହିଟି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଅଟେ।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟତ ବୁଝାଣାର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ। ଯେ ଅନ୍ୟ ଯାକାରୀ, ସେ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଯାକାରୀ ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉ ଅଶୁଚି ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମିକ, ସେ ଆଉ ଧର୍ମିକ ହୋଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉ ପବିତ୍ର ହୋଇ ରହୁ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, କାରଣ ପଦଟି କହେ, “ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଛି।” ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ସେହି ସଠିକ୍ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ମିଳେ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାନ୍ତୁ ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଦୃଢ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପଠାଇ ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ସଙ୍କେତରେ ଜଣାଇଲେ; ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର, ଏବଂ ସେ ଯାହା କି ଦେଖୁଥିଲେ, ସେସବୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ; ଏବଂ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାରେ ଯାହା ଲେଖାଯାଇଛି, ସେସବୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:1-3।

ଦୁଇ ଶତ କ୍ରୁଡ଼ି, ଏବଂ ତେଣୁ ବାଇଶ, ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗର ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃଢ଼ଙ୍କର ଅକ୍ରିମ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଶେଷ ଦିନର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଭୋଗ କଲେ, ଏବଂ 2001 ମସିହାରେ ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବାଇଶ ବର୍ଷ ପରେ, 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପରି ଛିଡ଼ିଯାଇଥିଲେ। “ସମୟ ତାହାବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା,” ଏବଂ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଏକ “ଅରଣ୍ୟରେ ଧ୍ୱନି” କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ଯିଏ ଗନ୍ତ୍ରୀଏଲଙ୍କଠାରୁ ବାର୍ତ୍ତାଟି ପାଇଥିଲେ, ଗନ୍ତ୍ରୀଏଲ ଯିଏ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିଏ ତାହା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ।

ତାହାପରେ ସେହି ସ୍ୱର କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଏହା ଲଲେକ୍ଲେନ୍ସିକ୍ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ ପଢ଼ାଯାଇପାରେ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଶୁଣାଯାଇପାରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଭାଷାରେ। ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଯେଉଁ ଅଂଶଟି ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ତାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ମିଳେ।

“ଯେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ। ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ‘କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖ, ଏବଂ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାକୃତ କର।’ ଦାନିଏଲ 12:4।” କାର୍ଯ୍ୟରତ ପ୍ରେରିତମାନେ, 585.

“ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଶେଷ କାଳ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଂଶ” ହେଉଛି ଚାଲିଶତମ ପଦ। ଏହା କେବଳ ଚାଲିଶତମ ପଦ ମାତ୍ର ନୁହେଁ; ଏହା ହେଉଛି ଚାଲିଶତମ ପଦର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟ ପରେ, ଏବଂ ଚାଲିଶତମ-ଏକତମ ପଦର ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଚାଲିଶତମ ପଦର ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସେହି ପଦ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱୟଂ ନାହିଁ, ସେହି ଶେଷ କାଳ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଅଂଶ ଥିଲା, ଯାହା ମୋହରବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେମାନେ ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ July, 2023 ଠାରୁ ତାହାର ମୋହର ଖୋଲାଯାଉଛି।

ଉଣଚାଳିଶି ନୁହେଁ, ଚାଲିଶମ ପଦ 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏଟ୍ ୟୁନିଅନର ପତନ ପରେ ଯେ ଇତିହାସ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେଥିରୁ କୌଣସିକିଛି ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ ନାହିଁ—ଚାଲିଶିଏକମ ପଦର ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ —କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ମଞ୍ଚ କୁ ପ୍ର ଦାନ କରେ, ଯାହା ଉପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ପଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବାକୁ ଥାଏ। ଯେମାନେ “ପଙ୍କୁ ଉପରେ ପଙ୍କୁ” ପଦ ଡି ହିଁ ଅକ୍ରିମ ବର୍ଷାର ପଦ ଡି ବୋଲି ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବାକୁ ଅନୁରକ୍ଷକ,

ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚାଲିଗଲା ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ଦେଖିବାର କ୍ଷମା ମତା ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସଟି ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଗାନ୍ଧୀ ଏଲ୍ ଯୋହନ ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

“ବେରିଆରେ ପାଉଲ ପୁନର୍ବାର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହକୁ ଯାଇ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ‘ଏମାନେ ଥେସଲନୀକୀର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଉଦାତ୍ତ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋପସ୍ତୁତି ସହିତ ବାକ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଏହି କଥାମାନ ସତ୍ୟ କି ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜି ଦେଖୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ନୁହେଁ।”

“ସତ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣରେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟସାରରେ ଠିକ୍ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ। ଏହା ବେରିଆରେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଯେପରି ଫଳ ଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ସେହିପରି ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାମାନେ ବେରିଆବାସୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ପ୍ରକୃତିର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଶିକ୍ଷାକୁ ସେମାନେ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ତାହାର ପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପ୍ରତି ସେମାନେ ଚରମ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଧାରଣା କରନ୍ତି ଯେ, ସେଥି ଯଦି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ସେହିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ, ଏହା ଅତି କମ୍ ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟ। ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରଥା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭଲ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ, ଯିଏ ନିଜର ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ପଠାଇଥିଲେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରରେ ଦାୟୀ ଧରିବେ। ଯେ ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉ କି ନ ହେଉ, ଇଶ୍ୱର ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବେ। ବେରିଆବାସୀମାନେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ହୋଶେୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହନ୍ତି: ‘ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ମୋର ପ୍ରଜା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି; କାରଣ ତୁମେ ଜ୍ଞାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛ, ସେହିପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି।”

“ବେରିଆବାସୀମାନଙ୍କର ମନ ପୂର୍ବାଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ଯଦି ଆମ ସମୟର ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଶାଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିବା କଥାସହ ତୁଳନା କରିବାରେ, ସେହି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବେରିଆବାସୀମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆଜି ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ହଜାରହଜାର ଲୋକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲପାଉଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ସତ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମନୋହର କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କୁ ଆକଳ୍ପିତ ଧରି ରହନ୍ତି। ଭ୍ରାନ୍ତି ମନକୁ ଅକ୍ଷୟ କରେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ନେଇଯାଏ; କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ମନକୁ ଆଲୋକ ଦେଏ, ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଜୀବନ ଦେଏ।” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.